

Бориспільський міськрайонний суд Київської області
08300, м. Бориспіль, вул. Київський шлях, 72, тел./факс (04595) 6-76-19,
inbox@bpm.ko.court.gov.ua

**Узагальнення судової практики
розгляду Бориспільським міськрайонним судом справ про злочини вчинені
організованими групами або злочинними організаціями, створення злочинної
організації або сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної
діяльності за період 2013-2014 роки.**

На виконання Вашого листа №4519/07-16/15 від 25 лютого 2015 року Бориспільським міськрайонним судом було проведено узагальнення судової практики розгляду судом справ про злочини вчинені організованими групами або злочинними організаціями, створення злочинної організації або сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності.

Дане узагальнення проведено відповідно до наведеного прикладу переліку питань, за період 2013 – 2014 років.

1. Стан організованої злочинності в регіоні:

1.1. Організована злочинність – це особливе суспільне небезпечне явище, «вершина злочинності». В основі виокремлення цього виду злочинності лежить характер і ступінь взаємодії злочинців при здійсненні протиправної діяльності. Вона проходить на підставі згуртування осіб, розмежування між ними злочинних ролей, ієрархічності системи взаємовідносин. Чим вищий рівень організованості у групі, тим більше управлінські функції відділяються від безпосередньо виконавчих. Організатори можуть ставити загальні завдання, визначати лінію поведінки, забезпечувати систему координації дій різних учасників, їх безпеку. При цьому вони можуть навіть не знати безпосередніх виконавців злочинів. Організовані групи носять стійкий характер. Між їх членами підтримуються стосунки і в період між вчиненням конкретних злочинних діянь. У цей час розробляються нові плани, вивчається кон'юнктура, проводиться підбір співучасників, розробка заходів захисту стосовно викриття та притягнення винних до відповідальності.

Стан організованої злочинності в регіоні декілька останніх років залишається складним. На це впливають як економічні, так і соціальні, політичні, правові чинники. Тому, враховуючи гостроту і складність проблеми боротьби з організованою злочинністю, важливим є дотримуватися всіх нормативно-правових актів спрямованих на поліпшення криміногенної ситуації в суспільстві та підвищення ефективності протидії організованій злочинній діяльності.

Розглянутих справ судьями Бориспільського міськрайонного суду про злочини вчинені організованою групою або злочинною організацією з поставленням вироку в період 2013-2014 років не перебувало.

1.2. Банда – стійка організована й озброєна група з двох або більше осіб, яка попередньо об'єдналась для вчинення одного або кількох нападів на громадян чи підприємства, установи та організації, незалежно від форм власності. Групу є стійкою за

умови, якщо вона є стабільною і згуртованою, а особи, які до неї входять, мають єдині наміри щодо вчинення злочинів.

Як зазначено, в постанові пленуму ВСУ №13 «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями» від 23 грудня 2005 року, обов'язковими ознаками організації банди є мета цієї діяльності – вчинення нападів – та озброєність її учасників або хоча б одного з них (в останньому випадку інші учасники мають знати про це й усвідомлювати можливість застосування зброї під час нападів). Організація такого об'єднання утворює склад бандитизму незалежно від того, чи встигли його учасники здійснити хоча б один із намічених нападів.

Засуджені особи за бандитизм (ст.257 КК України) за період 2013-2014 року Бориспільським міськрайонним судом відсутні.

1.3. Воєнізовані формування – це формування, які мають організаційну структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість та дисципліну, і в яких проводиться військова або стройова чи фізична підготовка. Воєнізованими формуваннями притаманні також риси організації, яким, крім загальних ознак злочинної організації, властиві ще й такі як, те що вони схожі на передбачені законами України військові формування, але їх створення не передбачене законами України. Це означає, що або взагалі відсутній закон, який передбачає створення відповідної воєнізованої організації, або ж вони не належать (не є структурним підрозділом, не перебувають у підпорядкуванні) до жодного із легально існуючих воєнізованих формувань чи груп. Також, вони мають організаційну структуру військового типу, що характеризується наявністю єдиноначальності, підпорядкованості та дисципліни. Це включає в себе: поділ формування на підрозділи з визначенням особового складу кожного із них та підпорядкованості відповідних структурних частин; встановлення військових або інших звань; дотримання субординації; використання одностроїв, знаків розрізнення; застосування засобів впливу та заохочення, характерних для війська. Окрім цього, вони мають воєнізований характер завдань і методи та засоби які використовують. Це вказує, що організація ставить перед собою специфічні завдання, які можуть покладатися лише на офіційно створені формування. Це вирішення завдань громадсько-політичного характеру методами військових операцій – заволодіння певними територіями чи їх утримання; силова підтримка владних структур; подавлення збройного чи іншого організованого або масового опору владі; депортація населення; встановлення режиму військового стану; знищення живої сили противника та його матеріальних засобів тощо.

Збройні формування – це воєнізовані групи, які незаконно мають на озброєнні придатну для використання вогнепальну, вибухову чи іншу зброю.

Засудженні особи за створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань (ст. 260 КК України) за період 2013-2014 роки Бориспільським міськрайонним судом відсутні.

1.4. Створення злочинної організації, організованої групи чи злочинної організації є сукупність дій з організації (формування, заснування) стійкого злочинного об'єднання для заняття злочинною діяльністю. Зазначені дії за своїм змістом близькі до дій з організації злочину і включають підшукання співучасників, об'єднання їхніх зусиль, детальний розподіл між ними обов'язків, складення плану, визначення способів його виконання. Проте основною метою організатора такої групи (організації) є утворення стійкого об'єднання осіб для заняття злочинною діяльністю, забезпечення взаємозв'язку між діями всіх учасників останнього, упорядкування взаємодії його структурних частин.

Організація приховування та укриття злочинної діяльності організованої групи або злочинної організації може полягати у координації дій щодо легалізації (відмивання) доходів, одержаних зазначеними об'єднаннями злочинним шляхом; підкупу осіб, уповноважених на виконання функцій держави; створення умов для проникнення

учасників цих об'єднань до органів влади з метою забезпечити безпеку злочинної діяльності та виїзду учасників такої діяльності за межі регіону чи країни; збуту предметів, здобутих злочинним шляхом; маскуванню слідів злочину; фізичного знищення потерпілих чи свідків, а також тих співучасників, які могли б виступити як свідки. Таке приховування є специфічною формою пособницької діяльності. У разі, коли приховування, на організацію якого були спрямовані дії особи, саме по собі утворює склад окремого злочину (наприклад, убивство, знищення чи пошкодження майна, давання хабара, легалізація (відмивання) доходів, здобутих злочинним шляхом і це охоплювалось умислом такої особи, її дії необхідно додатково кваліфікувати ще й як організацію відповідного злочину.

Засуджені особи за злочини: створення злочинної організації (ст. 255 КК України), сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності (ст. 255 КК України) за період 2013-2014 роки Бориспільським міськрайонним судом відсутні.

2. Об'єктивно-цільова спрямованість злочинної діяльності організованих злочинних груп.

Об'єктивно-цільова спрямованість злочинної діяльності, характеризується особливостями процесу її здійснення і включає в себе інформацію про об'єкти та цілі основної злочинної діяльності, способи, механізм і обстановку вчинення злочинів.

Оскільки в основі кримінальної діяльності таких груп насамперед лежить економічний інтерес корисливого та корисливо-насильницького характеру, найбільш характерними предметами злочинного посягання для організованих злочинних груп є гроші, цінні папери, цінна сировина, земельні ділянки, будівлі, будови і квартири, передові технології, у тому числі й інтелектуальні цінності (комп'ютерні програми, комп'ютерна інформація) та інше. Крім того, предметом злочинних інтересів сучасних організованих злочинних груп є і посади з високими повноваженнями в органах державної влади, управління та правоохоронної системи.

Способи вчинення аналізованих злочинів досить різноманітні і специфічні. Наприклад, для злочинів у сфері економіки найбільш характерні витончені і досить професійні прийоми незаконного збагачення, вміння використовувати в злочинних цілях усі можливі лазівки і недоліки в господарській та економіко-фінансовій діяльності, а також – підроблені документи і шахрайські дії. Такі прийоми використовуються не тільки для отримання незаконних надприбутків, але і з метою їх відмивання і легалізації шляхом вкладення в діяльність легальних комерційних організацій, перебувають під контролем організованих злочинних груп.

Організованими групами, які здійснюють загальнокримінальні корисливо-насильницькі дії у зоні свого впливу, зазвичай властиві зухвалі, жорстокі способи вчинення злочинів з використанням найбільш сучасних видів вогнепальної зброї, вибухових речовин і різного роду технічних засобів. Багато таких злочинів супроводжуються захопленням заручників, їх катуванням і навіть вбивствами.

Обстановка вчинення злочинів в кожному конкретному випадку вибирається кожною організованою злочинною групою з урахуванням часу, місця, умови функціонування основних сфер життєдіяльності суспільства (господарсько-виробничої, кредитно-банківської, владно-управлінської, зовнішньоекономічної, торгово-комерційної, приватнопідприємницької, духовної та інше) відповідному регіоні (районі, місті), що гарантують максимальні злочинні доходи і відносну безпеку їх незаконного отримання. При цьому злочинні організації насамперед використовують вигідно умови, що складаються у тих чи інших їх цікавлять сферах життєдіяльності, в тому числі і наявні у них різного роду недоліки і вади.

Навести статистичні дані та приклади злочинів, за які засудженні учасники злочинних груп або злочинних організацій не можемо, так як в провадженні Бориспільського міськрайонного суду в період 2013-2014 років дана категорія справ не перебувала.

3. Корупція серед учасників злочинних угруповань.

Корупція – це використання особою, наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди.

Організована злочинність та корупція є одними з основних чинників, що реально загрожують національній безпеці та конституційному ладу України. Вони здійснюють суттєвий негативний вплив на різні сторони суспільного життя: соціальну і правову сфери, економіку, політику, міжнародні відносини.

Отже, організована злочинність не мислима без наявності в її структурі суб'єктів корупційних діянь, які не законно сприяють її розвитку та містяться в її співтоваристві.

Разом з тим злочинні групи самі у випадках необхідності шляхом підкупу посадових осіб, використання корумпованих зв'язків, шантажу і різного роду погроз і провокацій створюють сприятливу обстановку для своєї злочинної діяльності. Наприклад, у великих містах, де зосереджений основний банківський капітал, велика кількість різних комерційних фірм, приватних організацій і живе значна кількість багатих людей, які зазвичай створюються сприятливі умови для вчинення організованими злочинними групами великих розкрадань грошових коштів у банках, комерційних структурах, інших фінансових шахрайств, вимагань і замовних вбивств.

Фактів виявлення притягнення до кримінальної відповідальності працівників правоохоронних органів та інших суб'єктів корупційних діянь в провадженні Бориспільського суду в період 2013-2014 років не перебувало.

4. Практика розгляду судом справ про злочини вчинені стійкими злочинними об'єднаннями:

4.1. Аналіз підстав скасування або зміни судових рішень у справах цієї категорії.

Підстави для скасування або зміни судового рішення – це сукупність достовірних даних, встановлених судом апеляційної інстанції, які вказують на незаконність та необґрунтованість рішень суду першої інстанції. В їх основі лежать істотні порушення матеріального або процесуального закону допущенні судом першої інстанції при судовому розгляді справи і винесенні судового рішення.

Зокрема, підстави для скасування або зміни судового рішення судом апеляційної інстанції містяться в ст.409 КПК України: :

- 1) неповнота судового розгляду;
- 2) невідповідність висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження;
- 3) істотне порушення вимог кримінального процесуального закону;
- 4) неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність.

Підставою для скасування або зміни вироку суду першої інстанції може бути також невідповідність призначеного покарання тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого.

4.2. Недоліки та помилки органів досудового розслідування та судів, що призвели до зміни судами апеляційної, касаційної інстанції правової класифікації вчиненого (навести приклади).

До Бориспільського міськрайонного суду в грудні 2012 року надійшли матеріали кримінального провадження по обвинуваченню Р.-ка Т.В., Л.-ка В.В., Л.-на О.М., М.-ча Є.С., щодо вчинення кримінального правопорушення передбаченого ч.5 ст.185 КК України.

Вироком Бориспільського міськрайонного суду від 21 липня 2014 року обвинувачених Р.-ка Т.В., Л.-ка В.В., Л.-на О.М., М.-ча Є.С., щодо вчинення кримінального правопорушення передбаченого ч.5 ст.185 КК України було перекваліфіковано на кримінальне правопорушення передбачене ч.2 ст.185 КК України, з підстав відсутності у матеріалах справи належних та допустимих доказів на підтвердження вчинення злочинів обвинуваченими у складі організованої групи, оскільки відсутні ознаки, передбачені ст.28 КК України, яка визначає що, організована злочинна група є стійким об'єднанням декількох осіб, які попередньо зорганізувалися для готування та вчинення злочинів.

Диспозиція ч.5 ст.185 КК України передбачає кримінальну відповідальність за вчинення крадіжки організованою злочинною групою. Стабільність групи виражається у її міцності та постійності. Ці ознаки проявляються у тривалості, системності та детальній організації функціонування групи, наявності необхідних для функціонування груп фінансових та інших матеріальних засобів, зброї, приміщень тощо.

А диспозиція ч.2 ст.185 КК України передбачає кримінальну відповідальність за вчинення крадіжки повторно або за попередньою змовою групою осіб.

Так відповідно, обвинувачених Р.-ка Т.В., Л.-ка В.В., Л.-на О.М., М.-ча Є.С., було засуджено та визнано винними у скоєнні злочину передбаченого ч.2 ст.185 КК України, але на підставі ст.1 Закону України «Про амністію у 2014 році», були звільнені від відбуття покарання.

Ухвалою Апеляційного суду Київської області від 16 жовтня 2014 року було скасовано вирок Бориспільського міськрайонного суду від 21 липня 2014 року ухвалений відносно Р.-ка Т.В., Л.-ка В.В., Л.-на О.М., М.-ча Є.С., та призначено новий розгляд кримінального провадження у суді першої інстанції в іншому складі суду.

При цьому суд виходив з того, що участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів, однак суд першої інстанції вимог зазначеної норми процесуального закону не дотримався, що призвело до порушення права на захист обвинувачених.

На даний час справа знаходиться на новому розгляді у провадженні Бориспільського міськрайонного суду.

4.3. Складнощі, що виникають у суддів при кваліфікації злочинів передбачених ст.257, та ст.260 КК України.

При кваліфікації злочинів, учинених організованою групою або злочинною організацією, судді дотримуються положень ч.1 ст.30 КК України про умови відповідальності організаторів та учасників таких об'єднань, враховуючи при цьому, що зазначені умови є неоднаковими і залежать від того, у складі якого об'єднання особа вчиняла злочини, організованої групи чи злочинної організації.

Якщо в першому випадку відповідальність настає тільки за злочинні дії осіб, які зорганізувалися, то в другому – і за саму організацію для злочинної діяльності, тобто злочинами визнаються і створення злочинної організації та (або) вступ до неї, безвідносно до того, чи розпочали її учасники вчинювати конкретні злочини. Тому злочини, вчинені у складі злочинної організації, належить самостійно кваліфікувати за відповідними нормами

за сукупністю з нормою, яка передбачає відповідальність за створення такої організації, участь у ній чи у вчинюваних нею злочинах .

Також суд звертає увагу на ст.28 КК України, в якій зазначено ознаки злочинів які вчинялися злочинною групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією.

4.4. Висвітлити проблеми кваліфікації дій співучасників організованої групи або злочинною організацією; звернути увагу на характер дій тих осіб, яких органи досудового слідства і суди визнали організаторами злочинної діяльності; зазначити чи виявлялися та притягувалися до кримінальної відповідальності усі причетні до злочинів особи, які не брали безпосередньої участі у вчиненні злочинів.

Згідно зі ст.26 КК України співучастю у злочині визнається умисна спільна участь двох або більше осіб у вчиненні умисного злочину.

Співучасть, як особливий різновид злочинної діяльності – це не просто випадковий збіг злочинних дій кількох осіб, одночасно посягають на один і той самий об'єкт, а найбільш соціально небезпечна форма скоєння злочину, коли на досягнення злочинного результату спрямовані зусилля двох і більше осіб, тому вчинення злочину в співучасті уявляє, як правило, підвищену небезпеку в порівнянні зі злочином, вчиненим у поодиночці. Це пояснюється тим, що об'єднання зусиль співучасників робить вчинення злочину більш продуманим, з'являються великі можливості для приховування скоєного злочину. У результаті вчинення задуманого стає більш легким для співучасників і нерідко штовхає їх на найтяжчі і зухвали злочини. При вчиненні злочину у співучасті зазвичай заподіюється більший збиток і наступають більш тяжкі злочинні наслідки. Для співучасті потрібно, щоб діяльність співучасників була спільною. Спільність зачіпає як об'єктивну, так і суб'єктивну сторони, тобто існують об'єктивні і суб'єктивні ознаки співучасті у злочині.

Відповідно до ст.27 КК України, то існують такі види співучасті, як:

- виконавець є особа, яка у співучасті з іншими суб'єктами злочину безпосередньо або шляхом використання інших осіб, що відповідно до закону не підлягають кримінальній відповідальності за скоєне, вчини злочин;
- організатор є особа, яка організувала вчинення злочину (злочинів) або керувала його (їх) підготовкою чи вчиненням. Організатором також є особа, яка утворила організовану групу чи злочинну організацію або керувала нею, або особа, яка забезпечувала фінансування чи організовувала приховування злочинної діяльності організованої групи або злочинної організації;
- підбурювачем є особа, яка умовлянням, підкупом, погрозою, примусом або іншим чином схилила іншого співучасника до вчинення злочину;
- пособником є особа, яка порадами, вказівками, наданням засобів чи знарядь або усуненням перешкод сприяла вчиненню злочину іншими співучасниками, а також особа, яка заздалегідь обіцяла переховати злочинця, знаряддя чи засоби вчинення злочину, сліди злочину чи предмети, здобуті злочинним шляхом, придбати чи збути такі предмети, або іншим чином сприяти приховуванню злочину.

4.5. Відмінність між організованою групою та іншими не складними формами співучасті, критерії які при цьому враховуються.

Злочинна організація відрізняється від організованої групи:

- ієрархічністю, що свідчить про більш високий рівень з організованості такого об'єднання;
- спрямованістю на вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів;

- можливістю визнання нею об'єднання, зорганізованого не лише для безпосереднього вчинення його учасниками зазначених злочинів, а й керівництва чи координації злочинної діяльності інших осіб або забезпечення функціонування як самої злочинної організації, так і інших злочинних груп.

Останній аспект свідчить про більш широке функціональне призначення злочинної організації, яка, на відміну від організованої групи, може створюватися не лише для вчинення злочинів її учасниками, а й для здійснення злочинної діяльності керівного (координуючого) та забезпечувального характеру.

Особливістю злочинної організації є також те, що вона може складатися з відповідних структурних частин, бути утвореною на базі кількох організованих груп (бути об'єднанням таких груп). У свою чергу, такі структурні частини можуть виступати як групи (за попередньою змовою чи організовані) чи окремі особи, діяльність яких полягає у вчиненні злочинів, так і групи чи окремі особи, які здійснюють керівництво чи координацію злочинної діяльності чи забезпечують функціонування відповідних структур самої злочинної організації або інших злочинних груп.

Ієрархічність злочинної організації передбачає наявність відповідної системно-структурної побудови об'єднання, яка включає в себе наявність загального керівництва (лідерів), чітко визначену підпорядкованість рядових членів об'єднання його керівникам, вертикальні зв'язки між вищими та нижчими структурами об'єднання, загальновизнані правила поведінки і забезпечення дотримання їх учасниками злочинної організації.

Відповідно до ст.28 КК України, то вона визначає основні положення щодо відповідальності суб'єктів злочину, які діють спільно. Вона передбачає чотири види злочинних спільнот: 1) група без попередньої змови; 2) група з попередньою змовою; 3) організована група; 4) злочинна організація.

Критеріями такої диференціації групової злочинної діяльності виступають наявність і зміст попередньої змови, кількість учасників та ступінь їх зорганізованості.

5. Практика розгляду судами про створення злочинної організації(ст.255 КК України) – відсутня, тому що дана категорія справ не перебувала в провадженні Бориспільського міськрайонного суду в період 2013-2014 років. Сприяння учасникам злочинної організації та укриття їх злочинної діяльності (ст.256 КК України) практика розгляду відсутня тому що, дана категорія справ не перебувала в провадженні Бориспільського міськрайонного суду в період 2013-2014 років.

6. Звернути увагу на дотримання процесуального закону органами досудового розслідування при збиранні й оцінці доказів у справах зазначеної категорії. Якість судових рішень, в тому числі і щодо процесуальної оцінки доказів та визнання їх належними та допустимими.

Боротьба із злочинністю в сучасних умовах вимагає від правоохоронних органів активних і рішучих дій.

Розслідуванням злочинів займаються органи дізнання й досудового слідства. Дуже важливим є у ході досудового розслідування при збиранні й оцінці доказів у справах про злочини вчиненні організованими групами або злочинними організаціями дотримання норм процесуального закону.

Саме за допомогою доказів, правильної їх оцінки вирішуються основні завдання кримінального судочинства, досягається об'єктивна матеріальна істини у кримінальній справі, яка дозволяє зробити висновок щодо винуватості або не винуватості особи у вчиненні злочину.

Відповідно до ст.2 КПК України завданнями кримінального судочинства є забезпечення захисту прав і законних інтересів юридичних і фізичних осіб, швидке і повне

розкриття злочину, викриття винуватих, правильне застосування закону з тим, щоб кожний хто вчинив злочин був притягнутий до відповідальності і жоден невинуватий не був покараний.

Рішення завдань може бути досягнуто лише при глибокому, всебічному дослідженні обставин справи. В загалі органи досудового слідства дотримуються процесуальних норм закону, у суддів Бориспільського міськрайонного суду проблемних питань не виникало.

Якість судових рішень не можемо оцінити, так як в період 2013-2014 років винесені рішення по даній категорії справ відсутні.

7. Практика призначення покарання у вказаних справах. Індивідуалізація покарання відповідно до суспільної небезпеки злочину і злочинця.

Відповідно, до постанови пленуму ВСУ №7 «Про практику призначення судами кримінальних покарань» від 24 жовтня 2003 року, при призначенні покарання в кожному випадку і щодо кожного підсудного, який визнається винним у вчиненні злочину, судді мають суворо додержувати вимог ст.65 КК України стосовно загальних засад призначення покарання, оскільки саме через останні реалізуються принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання.

Призначаючи покарання, у кожному конкретному випадку суди мають дотримуватися вимог кримінального закону й зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання. Таке покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення засудженого та попередження нових злочинів. Водночас суди мають враховувати й вимоги Кримінально-процесуального кодексу України стосовно призначення покарання.

Отже, судді Бориспільського міськрайонного суду при призначенні покарання у вказаних справах керуються санкцією статті, що передбачає відповідальність за вчинений злочин, враховують ступінь тяжкості вчиненого злочину, звертають увагу всебічно вивчаючи матеріали справи на обставини, що обтяжують та пом'якшують покарання та інші умови призначення покарання.

8. Висновки та пропозиції щодо вирішення проблемних питань що виникають у суді під час розгляду цих справ.

При розгляді даної категорії справ у суддів Бориспільського міськрайонного суду значних проблемних питань не виникало, але були зауваження, які значною мірою впливали на розгляд справ про злочинні організації.

По-перше, необхідним є зазначити те, що проблемним питанням є кваліфікація злочинів даної категорії справ. Кваліфікації дій обвинувачених відбувається на основі доказів і фактів, які знаходяться в матеріалах справи, аналізу фактичних обставин справи, вибору необхідної норми, визнання юридичних ознак складу злочину. Тому, важливим є надання до суду в матеріалах справи належних та допустимих доказів, які могли б підтвердити вчинення злочинів у складі організованої групи.

Пропонуємо сформувати єдину точку зору стосовно того в яких випадках застосовується поняття крадіжка організованою злочинною групою, а в яких крадіжка повторно або за попередньою змовою групою осіб. На практиці важливим є правильно кваліфікувати злочинні дії особи, яка притягується до кримінальної відповідальності.

По-друге, проблемним було повідомлення учасників процесу про час та місце розгляду справи з підстав того що, вони були іноземцями та знаходилися за кордоном. Розгляд справи відкладався декілька раз через їх не явку.

Також зазначаємо, що в провадженні Бориспільського міськрайонного суду в період 2011 року знаходилася одна справа, що підлягає даній категорії справ.

Так, вироком Бориспільського міськрайонного суду від 4 листопада 2011 року було засуджено К.-зе Р.Д., К.-зе З.Д., Ч.-зе К.Е., за вчинення злочинів передбачених ч.4 ст.187 та ч.3 ст.358 КК України.

На початку 2006 року підсудні та ще не встановлені слідством особи з корисливих мотивів та з метою протиправного особистого збагачення, маючи умисел направлений на вчинення розбійного нападу на домоволодіння Ш.-ра П.Г., спеціально зорганізувались і створили стійку групу з загально прийнятими правилами поведінки та чітким розподілом ролей під час вчинення злочину.

По справі було достатньо зібрано достовірних, належних та допустимих доказів, які свідчать про причетність указаних підсудних до скоєння розбійного нападу, в складі організованої групи та доведеності їхньої вини у скоєнні злочинів.

Під час розгляду справи виникало питання по кваліфікації дій підсудних. У відповідність до вимог постанови Пленуму ВСУ від 23.12.2005 р. № 13 «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини вчинені стійкими злочинними об'єднаннями» слід розрізняти поняття організації та керуванням вчинення злочину. Зважаючи на докази у справі суд встановив, що К.-зе Р.Д. керував здійсненням злочину безпосередньо вже перебуваючи у складі організованої злочинної групи. Однак будь-яких достатніх, допустимих та належних доказів тому, що підсудний організував розбійний напад на будинок потерпілого та з цією метою створив зазначену організовану злочинну групу, під час розгляду кримінальної справи та проведення судового слідства не встановлено. Тому дані сумніви трактувались на користь підсудного.

Але в іншій частині кваліфікації дій підсудних є правильною та не викликає сумніву і є всі підстави для притягнення їх за указаними статтями кримінального закону до відповідальності та призначення їм покарання.

**Заступник голови
Бориспільського міськрайонного суду**

Є.О. Борець

Виконавець: Теренковська А.М.
тел. (04595) 6-76-19